

רע"פ 4199/14 - תום פרג'ון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4199/14

כבוד השופט ס' ג'ובראן

לפני:

תום פרג'ון

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחויז מרכז-לוד מיום 11.5.2014 בעפ"ת
13-11-54507 שנitin על ידי כבוד השופטים: א' טל -
נשיא, א' מקובר וה' עובדיה
ובקשה לעיכוב ביצוע

עו"ד דוד גולן

בשם המבקש:

החלטה

בקשה למתן רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחויז מרכז-לוד (הנשיא א' טל, השופט א' מקובר
והשופט ה' עובדיה) בעפ"ת 13-11-54507 מיום 11.5.2014, במסגרת התקבל בחלוקת ערעור המבקש על גזר דין
של בית משפט השלום לተבעורה בפתח תקווה (השופט א' אנושי) בת"פ 28.10.2013 מיום 06-06-1952.

1. המבקש הורשע על פי הודהתו במספר עבירות שונות, שכולן התרחשו עת נגן בטרקוטורן ללא קסדה ולא
רישון, חבל באחרים כתוצאה מאופן נהיגתו, והפקיר אותן במקום התאוננה ללא הושטת עזרה. בית משפט השלום
لتבעורה זו בהרבה בחומרת העבירות ובנסיבותיהן, קבע את מתחם העונש ההולם, ובתוכו את עונשו של המבקש,
 תוך התחשבות בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה, לרבות הזמן שעבר בין מועד ביצוע העבירה למתן גזר הדין;
تفسרי המבחן הרבים שהוכנו בעניינו של המבקש ולהליך השיקומי שuber, בגין שוחרר על תנאי ממאסרו הקודם; אך

עמוד 1

גם עברו הפלילי המכבד, וגורר עליו עונש של 15 חודשים מאסר בפועל, 12 חודשים מאסר על תנאי, פסילת רישון למשך חמיש שנים ופסילה על תנאי למשך שנה. המבוקש עירער לבית המשפט המחויז על חומרת העונש, וביקש שהה יומר לעבודות שירות כדי לא לפגוע בשיקומו. בית המשפט המחויז קיבל חלקית את ערעורו, הקל ברכיב המאסר בפועל בעונש, והעמידו על 10 חודשים מאסר בפועל.

2. מכאן הבקשה לפנוי, בה מתייחס המבוקש לחומרת העונש בלבד, וטוען כי השינוי בין מועד ביצוע הعقوبة לבין מועד העמדתו לדין ומועד גזירת דין, כמו גם שיקולי השיקום בעניינו ומאיסרו הקודם לו לא נתנו בבית המשפט משקל מספק, מובילים ככל הצורך להפחית את עונשו לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

3. אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור. בית משפט זה שב והבהיר כי טענות לעוני העונש אין מקומות עילה למתן רשות ערעור, אלא בניסיבות של סטייה ניכרת מדיניות הענישה (ראו: רע"פ 1174/97 רפאל' נ' מדינת ישראל (24.3.1997); רע"פ 7201/97 בשירוי נ' היועץ המשפטי לממשלה (11.12.1997); רע"פ 5504/08 פלוני נ' מדינת ישראל (27.7.2008)). סטייה כזו לא ציינה על ידי המבוקש כלל ולא הובאה כל פסיקה רלוונטית לעניינו בה ניתנה רשות ערעור בנסיבות דומות. למעשה, המבוקש לא טוען כי עניינו עומד במצבים שנקבעו לשם מתן רשות ערעור בר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) (1982), שם נקבע כי רשות ערעור תינתן רק אם המקרה מעלה סוגיה או טעונה בעלת חשיבות כללית, משפטית או ציבורית, החורגת מעניינים הפרטניים של הצדדים. אף אין הוא טוען שישנם שיקולי מיוחדים בעניינו (ראו גם: רע"פ 5066/09 אוחזון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). בפועל, עניינה של הבקשה במקרה הפרטני של המבוקש ותו לא.

4. לעומת זאת, ניתן לטעון כי שתי הטענות דנו בנסיבות מקרים, ובית המשפט המחויז אף הקל בעונשו. בנוסף, אין ניתן לראות כי המבוקש פעל ופועל לשיקומו, אך יש לזכור כי העיקרון המנחה בענישה לאחר תיקון 113 לחוק העונשין הוא עיקרון ההלימה בין המעשה ומידת האשם של העונה לעונש (סעיף 40ג לחוק העונשין). המבוקש הורשע בעבירות חמורות והעונש שהושת עליו הולם אותו בנסיבותיה ובנסיבות שאין קשורות אליו, וזאת לרבות עברו הפלילי המכבד. אין כל מקום להתערבות נוספת.

5. סוף דבר, הבקשה נדחתת. לפיכך, מתייתרת ההחלטה בבקשתה לעיכוב הביצוע. המבוקש יתיצב לשעת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 1.7.2014, כפי שנקבע בפסק דין של בית המשפט המחויז מיום 11.5.2014.

ניתנה היום, כ"ד בסיוון התשע"ד (22.6.2014).

ש | פ | ט